

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde strafzaken Kamer D 13 V , 20 mei 2016

Notienummer parket
DE69.98.32618/15

IN DE ZAAK VAN HET OPENRAAR MINISTERIE

TEGEN:

A.A. (RR 82121343709), arbeider, geboren te (...) (Turkije) op (...) en wonende (...)

1.TENLASTELEGGINGEN

Verdacht van: te Ninove en Aalst gerechtelijk arrondissement Gent afdeling
Dendermonde – Aalst – Sint-Niklaas, en/of elders in het Rijk.

Tussen 30 september 2014 en 26 januari 2015

- A. Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, met inbreuk op artikel 175, §1 van het Sociaal Strafwetboek. In strijd met de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België, met betrekking tot de werknemer M.S., geboren te (...) op (...) (Pakistaan).

Strafbaar met een sanctie van niveau 4, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6000 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek)

Op 1 oktober 2014:

- B. Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, met inbreuk op artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met de artikelen 4 tot 8 en 9bis van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijk aangifte van tewerkstelling met toepassing van artikel 38 van de wet 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, de gegevens vereist krachtens het voormelde koninklijk besluit van 5 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvatte met betrekking tot de reeds sub A vereenzelvigde werknemer.

Strafbaar met een sanctie van niveau 4, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6 000 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek).

Bij samenhang:

Tussen 30 september 2014 en 26 januari 2015:

- C. Zich plichtig te hebben gemaakt aan het misdrijf van mensenhandel; het misdrijf bestaande uit de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van de reeds sub A vereenzelvigde persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde:

deze persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid;

waarbij de toestemming van de persoon met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang is

met de omstandigheid dat:

- a. de feiten werden gepleegd door een persoon die gezag heeft over het slachtoffer of door een persoon die misbruik heeft van het gezag of de faciliteiten die zijn functies hem verlenen.
- b. het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dat zich te laten misbruiken;
- c. direct of indirect gebruik is gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang.

Strafbaar gesteld door de artikelen 433quinquies, 433 sexes en 433 septies Strafwetboek met opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar en met een geldboete van 1000€ tot 100.000€ met dien verstande dat het misdrijf **gecorrectionaliseerd** wordt, gelet op de afwezigheid van voorgaande correctionele veroordelingen.

Waarbij zich heeft gevoegd als burgerlijke partij

M.S., verblijvende te (...)

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis:

- de rechtsgeldig betekende dagvaarding, geldend als dagstelling voor de terechtzitting van 15.01.2016, datum waarop de zaak op verzoek van de verdediging voor behandeling uitgesteld werd naar de terechtzitting van 15.04.2016;
- de processen-verba al en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 15.04.2016, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad genomen:

- de burgerlijke partij, in haar middelen en in haar eis, voorgedragen door mr. B. C. advocaat te (...) loco mr. S. D., advocaat te (...);
- het openbaar ministerie in de persoon van J. Vermeir, substituut- arbeidsauditeur, In zijn voordracht van de zaak en in zijn eis;
- de beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door mr K.V.D. S., advocaat te (...);

De verzachtende omstandigheden voorzien in de rechtstreekse dagvaarding worden aangenomen.

3. BEDORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op 26 januari 2015 wordt M.S. aangetroffen aan de ingang van het politiecommissariaat van de lokale politie te Lokeren. M.S. staat te wenen maar komt niet binnen. Hij melót in gebrekkig Engels dat hij samen met zijn baas, een zekere 'A.A.', werken uitvoerde aan Café N.C., gelegen te (...) M.S. sprak A.A. over achterstallig loon. Hierdoor ontstond een discussie waarbij A.A., M.S. bij de keel greep. Adem wilt dat M.S. elke dag blijft werken, doch zonder betaling van enig loon, A.A. dreigt M.S. te vermoorden als hij niet verder werkt. A.A. dreigde eveneens om M.S. aan te geven bij de politie. Hierop is M.S. café N.C. ontvlucht om zich aan te bieden bij de lokale politie van Lokeren, doch bij aankomst twijfelde hij om binnen te komen. A.A. is M.S. gevolgd tot aan het politiecommissariaat.

M.S. is in het bezit van volgende documenten:

- Italiaanse reistitel voor vreemdelingen (Tiltolo di vlaggio per stanieri)
- Italiaanse verblijfstitel IQ5318739 geldig tot 26/02/2017
- Ziekteverzekering (Tessera santaire)
- Vliegtuigticket van Ryanair van BARI naar BRUSSELS (Brussel-Charleroi) op 17/01/2015

De politie kan 'A.A.' identificeren als beklaagde. Uit de verklaring van M.S. blijkt nog het volgende:

- Hij verliet Pakistaan in 2012 (op de vlucht voor de Taliban). Hij kreeg in Bari (Italië) een verblijfstitel. Door de economische crisis in Italië, kwam hij naar België in september 2014. Hij trok vervolgens naar Aalst. Daar kwam hij in contact met belaagde, een vier tal maanden geleden. Hij kon voor beklagde werken voor 250 euro per werk (6 dagen per week, 8 à 10 uur per dag).
- Hij heeft twee maanden en twee weken gewerkt waarna hij terug moest naar Italië omdat zijn medische kaart vervallen was. In november keerde hij terug en bleef daar ongeveer een maand. Hij kreeg 3 a 4 keer zijn 250 euro cash. Daarna kreeg ik niets meer.
- Begin januari 2015 werd hij telefonisch gecontacteerd door A.A. met de vraag of hij terug wou komen naar België om voor hem te werken.
- Op 19 januari 2015 startte hij terug met werken voor A.A. Tot op 26 januari 2015 heeft hij nog steeds niets van zijn geld gezien. Als hij tegen A.A. zei dat hij zijn geld wou, dan zal A.A hem dat niet meer geven. M.S. zei dat hij dan naar de politie zou gaan. Hierop greep A.A. hem bij de kraag waarop M.S. hem wegduwde. A.A. is zwaarder dan M.S. en M.S. was bang: A.A. zei dat als M.S. bij de politie zou gaan, hij hem zou vermoorden. Hij zei dat hij geen geld had om hem te betalen en dat hij verder moest werken. Hierop is M.S. toch naar de politie gegaan.
- Voor het uitvoeren van de werken had hij geen beschermings- of veiligheidskledij, geen schoenen, vest of helm. M.S. had geen warme kledij en had steeds koud. M.S. moest ook in slechte weersomstandigheden het dak op, ook in koude weersomstandigheden of bij regenval.
- A.A., stelt zijn woning ter beschikking aan M.S. (voor 250 euro per maand af te houden van het loon). De woning staat half op instorten. Hij diende ook werken in deze woning uit voeren.

M.S. overhandigt aan de lokale politie eveneens een sleutel, vervolgens hem behorende tot de voordeur van het pand te (...).

Beklaagde verklaart in verhoor het volgende.

[...] Ik ben zelfstandige en zaakvoerder van firma A. te (...). Mijn firma is gespecialiseerd in bouwwerken, meer bepaald renovaties van woningen. Ik werk af en toe met personen die ik inhuur en dan betaal voor een paar dagen bij mij te komen werken. Ik doe dit via kameraden die ook zelfstandig zijn, deze wonen in Brussel. Verder kan ik daar geen informatie over geven. M.S. ken ik. Deze persoon ken ik uit NINOVE, deze persoon is betrokken in drugsfeiten. Ik moest daar werken aan de ramen van een carwash en M.S. werkte daar. Deze persoon vroeg mij of hij bij mij mocht komen werken, Ik zag dat hij niet over de nodige verblijfsdocumenten beschikte en weigerde dit. De enige communicatie die ik met M.S. heb gehad is aan de carwash.

M.S. heeft mij niet telefonisch gecontacteerd om te vragen of hij voor mij mocht werken. Ik heb ook nooit met hem afgesproken. Ik heb enkel met hem afgesproken in het begin van deze week om hem het huis in de (...) te laten zien en hem de sleutel te geven. M.S. zei mij

namelijk dat hij financieel aan de grond zat en hij geen huis had. Ik zei dat hij in de woning in de (...) te (...), ik weet de huisnummer niet meer, mocht slapen voorlopig. Dit is een woning op naam van mijn vriendin D.C.K. Het betreft een woning die onbewoonbaar is, ik weet niet of hij daar daadwerkelijk geslapen heeft. M.S. zei mij ter plaatste dat de woning niet geschikt was en we kregen ruzie. Ik zei hem dat hij dan maar naar een hotel moest gaan slopen, waarop hij weg liep. Ik heb hem daarna nog gebeld voor mijn sleutel maar hij nam niet op.

Uw diensten delen mij mee dat M.S. ons een sms getoond heeft tijdens het verhoor van mij waarin ik hem vroeg om voor mij te komen werken. Onze diensten delen mij mee dat reeds de tweede maal was dat M.S. voor mij zou gewerkt hebben. Ik deel u mee dat dit niet waar is. Ik deel u mee dat ik dit eerste had gestuurd om hem daadwerkelijk bij mij te werk te stellen. Doch ik zou dit voorleggen aan mijn boekhouder of dit wel kon, ik wist pas later dat hij geen papieren had. Uw diensten delen mij mee dat dit reeds de tweede keer zou zijn dat M.S. voor mij zou werken en dat ik dit zou moeten weten hebben dat hij illegaal was. Aangezien de sms dateerde van 2015 (tweede tewerkstellingsperiode). Ik deel u mee dat dit niet waar is. Ik heb ook nooit het huis in (...), ter beschikking gesteld aan M.S.

M.S. heeft ook nooit werken uitgevoerd in mijn woning in (...). Hij heeft ook nooit huur moeten betalen. Ik ging hem daar ook niet elke morgen gaan ophalen. Ik voer momenteel werken uit in N.C. in de (...). Ik ben aldaar bezig met dakwerken. Ik voer deze werken alleen uit.

De politie voert een twee huiszoeken met toestemming uit.

- Woning gelegen te (...). De verbalisanten proberen de sleutel, die overhandigd werd door M.S., uit op het slot van de voordeur van de woning. De sleutel past niet. A.A. deelt de verbalisanten onmiddellijk mee dat de sleutel past op een ijzeren slot die op een ketting zat om voordeur te kunnen sluiten. De verbalisanten kunnen echter nergens in de woning de desbetreffende ketting of het ijzeren slot terug vinden. A.A. deelt mee dat hij niet weet waar het slot en de ketting naartoe zijn. De woning is zowel van binnen als van buiten geheel gestript tot op de blote steen, het betreft een ruwbouw. De ramen, evenals de achterdeur zijn uit de woning gehaald. De voordeur is niet-slotvast en kan ook niet meer op slot gedaan worden. Binnenin de woning, ligt overal steengruis. In de vloer zijn geulen geboord, dit met de bedoeling om hier in de toekomst leidingen te plaatsen. De woning is geheel onbewoonbaar. Er is geen verwarming, geen elektriciteit en geen water. Nergens in de gehele woning vinden de verbalisanten kledij, toiletgerei, slaapgerel e.d. dat zouden kunnen wijzen op bewoning.
- Woning gelegen te (...). Ook hier past de sleutel van M.S. niet op het slot. Ook deze woning is in volle verbouwing. In een kamer worden de persoonlijke spullen van M.S. aangetroffen. Volgens de klaagde zijn de aangetroffen voedingswaren zijn eigendom. De klaagde kan echter niet aangeven welke voedingswaren het zijn. M.S. kan dit wel en kan aan de verbalisanten een ticket overhandigen waarop dezelfde voedingswaren staan die hij heeft aangekocht bij ALDI. M.S. kan bij herverhoor ook een correcte plaatsbeschrijving van de woning in (...) geven

Volgens beklagde vergat M.S. zijn rugzak in zijn auto. Omdat hij niet reageerde op zijn telefoons nam hij de rugzak mee naar huis in (...), waar hij alleen woont.

Uit verder onderzoek van de politie bleek nog het volgende.

Uit exploratie van het Facebook-profiel van het slachtoffer blijkt dat beklagde en M.S. converseerden over de vraag wanneer M.S. terug naar België zou komen om voor beklagde te werken.

Beklaagde zijn telefoonnummers zijn terug te vinden in het GSM-toestel van M.S.

3.2. Grond van de zaak

3.2.1 Algemene beschouwingen

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen werden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.Ç. 2012./2, 170-171 en AC 2011, nr 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132), De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen, dat de beklagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013, 132 (met noot L. HUVRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N).

De wetgever duidt in het sociaal strafwetboek 'de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers' aan als strafbare dader. Dit is een vorm van wettelijke toerekening.

- De werkgever is, in het sociaal strafrecht, de persoon die met de werknemer verbonden is door een arbeidsverhouding die wordt gekenmerkt door ondergeschikt verband, een dienstbetrekking, hetzij op grond van een overeenkomst, arbeidsovereenkomst of andere, hetzij op grond van een statutair of feitelijk verband. Een persoon die overeenkomstig het arbeidsrecht niet beschouwd kan worden als de werkgever, kan voor de toepassing van het sociaal strafrecht toch als zodanig ken worden aangemerkt. De persoon die zich gedraagt als werkgever (bv, doordat hij instaat voor de aanwerving, de betaling en het ontslag van het personeel) en door het personeel als zodanig wordt beschouwd, ook strafrechtelijk dient te worden aangemerkt als de werkgever aan wie het misdrijf kan worden toegerekend,
- De aangestelde van een werkgever heeft in het sociaal strafrecht een betekenis die niet volledig overeenstemt met de betekenis die dit begrip heeft in art. 1384, derde lid, B.W. of art 46, § 1, Arbeidsongevallenwet, i.e. «de persoon die in een band van ondergeschiktheid arbeid verricht ». Naast deze band van ondergeschiktheid, is vereist

dat de aangestelde bekleed is met het gezag of de nodige bevoegdheid om effectief over de naleving van de wet te waken, ook al is die bevoegdheid naar de tijd of naar de plaats beperkt. Het misdrijf kan in beginsel niet worden toegerekend aan aangestelden die louter handelen op bevel van de werkgever. Aangestelden zijn steeds fysieke personen.

- Ook het begrip lasthebber heeft in het sociaal strafrecht een eigen betekenis. Het gaat om de persoon die door de werkgever ermee belast is bepaalde rechtshandelingen te stellen in naam en voor rekening van de werkgever, zoals het uitbetalen van het loon en het behouden van sociale documenten. Net zoals voor de aanstellers, vereist het Hof van Cassatie dat de lasthebber, om als strafbare dader te kunnen worden aangemerkt, over het gezag en de nodige bevoegdheid in de onderneming moet beschikken om effectief over de naleving van de wetten te kunnen waken. lasthebber kunnen rechtspersonen zijn.
- Bij de toerekening van het misdrijf dient de rechter na te gaan wie effectief schuld heeft aan het sociaalrechtelijk misdrijf vanuit een concrete beoordeling van hun verantwoordelijkheidsdomein.

Het misdrijf van mensenhandel heeft de volgende constitutieve bestanddelen (vergelijk met A. De NAUW , inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, Mechelen, 2010,251-254);

- een materieel bestanddeel: nl. de werving, het verroer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon de wilswerking of de overdracht van controle over hem;
- een moreel bestanddeel: met het oog op een vorm van uitbuiting die wordt opgesomd in art. 433quinquies van het Strafwetboek, in casu het aan het werk zetten of laten aan het werk zetten in omstandigheden die strijdig zijn met de menselijke waardigheid. Wanneer een vermelding op sluikse manier en zo veel mogelijk dient te werken om in zijn eigen leven te voorzien en gevaar loopt te alle tijde te worden aangehouden en uit het land te worden gezet, is het misdrijf van mensenhandel voorhanden. De wetgever heeft reeds van elementen opgesomd die in aanmerking kunnen worden genomen om te stellen dat arbeidsomstandigheden in strijd zijn met de menselijke waardigheid:
 1. een loon dat kennelijke niet in verhouding staat tot het zeer groot aantal arbeidsuren;
 2. het ontbreken van een rustdag;
 3. het verstrekken van niet-betaalde diensten;
 4. de tewerkstelling van één of meer werknemers in omstandigheden die kennelijk niet overeenstemmen met de normen van de wetgeving betreffende het welzijn van de werknemers.

3.2.2. Beoordeling

Het is, op basis van de objectieve elementen van het strafdossier ,overduidelijk dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de tenlasteleggingen A, B en C. Dit blijkt uit de geloofwaardige verklaring van het slachtoffer M.S. die wordt ondersteund door:

- de resultaten van de huiszoekingen;
- de exploratie van telefoonverkeer.

Uit het geheel van het strafdossier blijkt dat het slachtoffer in menswaardige omstandigheden werd gehuisvest en door beklaagde aan een hongerloon werd te werk gesteld, een loon waarvan nog kosten voor de huisvesting werden afgetrokken. Het slachtoffer diende lange dagen voor beklaagde te werken. In strijd met de elementaire regels van het welzijn op het werk voor een schamel loon. Beklaagde had het slachtoffer, had hij ook geen andere keuze dan zich te laten misbruiken. Er werd ook gebruik gemaakt van bedreigingen, dwang en geweld. De rechtbank ziet geen enkele reden om twifelen aan de geloofwaardige verklaringen van de burgerlijke partij. De burgerlijke kon tijdens het vooronderzoek op geen enkele leugen betrap worden. De door de burgerlijke partij overhandigde sleutel paste inderdaad niet op het slot van de woning te (...) doch dit slot kon voordien eenvoudig vervangen zijn door beklaagde.

3.3. Straftoemeting

De feiten A, B en C in hoofde ven beklaagde zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de algemene en speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van end zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken

De feiten zijn verwerpelijk.

- Tewerkstelling buitenlands werknemers. Door tewerkstelling van personen die geen machtiging hebben van verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging of die niet in het bezit zijn van een arbeidskaart ondergraaft beklaagde het beleid van de overheid m.b.t de tewerkstelling van vreemdelingen.
- Geen melding DIMONA. Door geen tijdige DIMONA-aangifte te verrichten voor zijn werknemers maakt beklaagde de controle op het nakomen van de verplichtingen die beklaagde heeft l.g.v. de sociale wetgeving moeilijk tot onmogelijk. Bovendien wordt door het plegen van dergelijke inbreuk de deur wild opengezet voor een ander misdrijf: nl het niet-betalen van sociale zekerheidsbijdragen.

- Mensenhandel. Beklaagde maakt misbruik van de precaire administratieve toestand van vreemdelingen om ze, in strijd met de menselijke waardigheid, te huisvesten en te werk te stellen. De woning die de burgerlijke partij mag betrekken is niets meer dan een krot en beklagde pas de welzijnswet niet toe. Bovendien keert hij nauwelijks loon uit aan de burgerlijke partij.

Beklaagde heeft strafrechtelijke voorgaanden. Naaste 9 veroordelingen voor verkeerinbreuken, werd bij vonnis van 2 december 2013 aan beklagde de gunst van de opschorting verleend.

Gelet op het bijzonder laakbaar karakter van de feiten, dient de rechtbank een krachtig signaal te geven in de vorm van een substantiële en effectieve gevangenisstraf en geldboete om beklagde de ernst van de feiten te doen inzien. Gelet op de aard en ernst van de feiten komt een gevangenisstraf van 1 jaar en een geldboete van 1000 euro de rechtbank gepast voor. De rechtbank is van oordeel dat deze straffen aan de beoogde preventieve en repressieve doelen tegemoet komen. Om precies van aard te zijn de beklagde de ernst en de draagwijdte van zijn fouten te leren inzien alsook als duidelijke waarschuwing die hem ertoe moet aanzetten in de toekomst zijn verantwoordelijkheid ernstiger op te nemen, kan deze straftoemeting, noch met betrekking tot de gevangenisstraf, noch met betrekking tot de geldboete op een mildere wijze worden toegepast. Een grotere mildheid betonen zou trouwens getuigen van een permissiviteit die niet langer van aard zou zijn de beklagde aan te zetten tot meer zinnige verantwoordelijkheid en discipline en tot het respecteren van de regels.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJKE GEBIED

14.1. Burgerlijke partijstelling van M.S.

Krachtens de artikelen 1352 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklagt, niet was gesteld degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan. Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen.

De burgerlijke partij is als slachtoffer van de tenlasteleggingen A, B en C gerechtigd op integrale schadevergoeding.

1. Materiele schade

- a. De burgerlijke partij begroot het haar niet-uitbetaalde loon correct op 7.170 euro. De berekening van de burgerlijke partij houdt rekening met het feit dat de

burgerlijke partij terug is gekeerd moer Italië: er worden immers maar 66 werkdagen in rekening gebracht op een incriminatieperiode van 118 dagen.

- b. De burgerlijke partij begroot haar transportkosten correct op 68 euro.
- c. De burgerlijke partij kan geen vergoeding vragen voor het aangerekende huurgeld, daar dit, volgens de eigen verklaring van de burgerlijke partij, werd ingehouden op het loon.

- 2 Morele schade. Als slachtoffer van economische uitbuiting door beklagde heeft de burgerlijke partij recht op een schadevergoeding die meer dan louter symbolisch is. Gelet op de menonwaardige omstandigheden waarin de burgerlijke partij diende te werken en te wonen, komt een schadevergoeding ex aequo et bono begroot op 1000 euro de rechtbank gepast voor,

TOTAAL: 8.238 euro. De burgerlijke partij heeft recht op de intresten vanaf 26 januari 2015 en op een rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.210 euro.

5. TOEGEPASTE WETTEN

De volgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de toepassing van de taalwet:

Strafwetboek

De wetsbepalingen zoals vermeld in de gedinginleidende akte

Artikel 11, 12, 14, 16, 31 tot 37, en 41 van de wet van 15 juni 1935

Wetb. van strafvordering, art. 162, 162 bis, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195, 226, 227;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, 79, 80;

Gerechtelijke wetboek, art. 1022, K.B. 26.10.2007, art. 2;

Wet 5 maart 1952, art 1; gew. programwawet 24.12.1993, art. 1; gew. art. 36 Wet 7.2.03;
Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011) (opdec.)

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.1.8.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);

Burg. Wetb., art.1382; W 17. 4.1878, art.3 en 4; Strafwetboek, art.44, 4.5; (BP)

UITSPRAAK

De rechtbank beslist op tegenspraak ten aanzien van A.A.

De verzachtende omstandigheden voorzien in de rechtstreekse dagvaarding worden aangenomen.

OP STRAFGEBIED

beklaagde A.A.:

De rechtbank verklaart beklagde schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A, B en C. De rechtbank maakt toepassing van artikel 65, lid 1 van het strafwetboek.

De rechtbank veroordeelt de beklagde voor de feiten van de tenlasteleggingen A, B en C samen tot een hoofdgevangenisstraf van 1 JAAR en een geldboete van 1000 euro, verhoogd met 50 opdecimen (x6) tot 6.000 euro, met een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFEENTWINTIG EURO, met 50 opdecimen verhoogd, 150 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2 de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

De rechtbank veroordeelt beklagde tot de kosten 41,64 euro.

Verbeurdverklaringen en overtuigingsstukken: nihil

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank verklaart de vordering van de burgerlijke partij M..S. ontvankelijk en deels gegrond.

De rechtbank veroordeelt beklagde om aan de burgerlijke partij het bedrag van 8.238 euro te betalen, en te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke rentevoet vanaf 26 januari 2015 tot vandaag en met de gerechtelijke interest tegen de wettelijke interestvoet op de hoofdsom en de vergoedende intresten vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten begroot op 1.210 euro rechtsplegingsvergoeding.

WIJST de veroordeelde(n) voornoemd (en de burgerlijke partij(en) voornoemd) er op dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis, wat betreft de uitgesproken effectieve gevangenisstraf(fen) zoals hoger in onderhevig vonnis bepaald, zal geschieden overeenkomstig de bepalingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een

vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, en dit in zoverre de bepalingen van de voornoemde wet op het ogenblik van de strafuitvoering in werking zullen zijn getreden.

Overeenkomstig de aldus in werking getreden bepalingen van deze wet zal de uitvoering van de effectieve vrijheidsstraf(fen), zoals hoger in dit vonnis bepaald, eventueel kunnen geschieden volgens de modaliteiten (bijvoorbeeld de beperkte hechtenis, elektronisch toezicht, het penitentiair verlov, ...) die worden bepaald door de strafuitvoeringsrechtbank, de strafuitvoeringsrechter of door de Minister van Justitie.

Wijst de burgerlijke partijen voornoemd op de mogelijkheid om bij deze strafuitvoeringsmodaliteiten te worden betrokken. De burgerlijke partijen zullen, bij het in

kracht van gewijsde treden van onderhavig vonnis, middels een informatief schrijven door de griffie overgemaakt, nader worden ingelicht omtrent de wijze waarop dit kan geschieden (zie K.B. d.d. 29.01.2007 tot uitvoering van artikel 2.6' van de wet van 17.05.2006);

Voor het geval de veroordeelde(n)/partijen niet aanwezig is/zijn op het ogenblik van de uitspraak gelden de huidige vermeldingen als inlichting bil kennisname van dit vonnis (lezing van dit vonnis of kopie ervan).

Alles gebeurde In de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 Jun11935.

Aldus geweten en uitgesproken in de buitengewone openbare terechtzitting van; **TWINTIG
MEI TWEEDUIZEND ZESTIEN**

Aanwezig:

V.Roelants, rechter, voorzitter der kamer;

J.Vermeir, substituut-arbeidsauditeur;

M.Ivially, griffier,